

пожежа розбрат між комахами
посіяла : я став сріблестим тим
жуком, якого ти не заперимітила,
якого — сита — ти

стопою нерозважною розчавила.
я побратався із самотньою
кульбабою у жмуті в'ялої
трави й віщую щедрий дощ.

коби так пересіяти всі помилки
— простий шлях придумати
крізь осінь ! ти мене не зрозуміла : під
грибом отруйним я замешкав.

Цикл « [Дерева проходять 2](#) ».